

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2016)0297

Uchodźcy: włączenie społeczne i integracja na rynku pracy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie uchodźców: włączenie społeczne i integracja na rynku pracy (2015/2321(INI))

(2018/C 101/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 78 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając konwencję genewską z 1951 r. oraz dodatkowe protokoły do niej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie migracji i uchodźców w Europie ⁽²⁾,
- uwzględniając dziesięciopunktowy plan działania w sprawie migracji opracowany przez Komisję i zaprezentowany na wspólnym posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych i Rady do Spraw Wewnętrznych w Luksemburgu w dniu 20 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejski program w zakresie migracji” (COM(2015)0240),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2016 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz integracji obywateli państw trzecich” (COM(2016)0377),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich umiejętności (COM(2016)0378),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. zatytułowany „Nowy europejski program na rzecz umiejętności” (COM(2016)0381),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0176.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0317.

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny wspólny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, oraz zmieniającego dyrektywę 2013/32/UE (COM(2015)0452),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania UE w zakresie powrotów” (COM(2015)0453),
- uwzględniając zalecenie Komisji wprowadzające wspólny podręcznik dotyczący powrotów do stosowania przez właściwe organy państw członkowskich w trakcie wykonywania zadań związanych z powrotami (C(2015)6250),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zasad udzielania zamówień publicznych w związku z obecnym kryzysem azylowym (COM(2015)0454),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa zatytułowany „Stawić czoła kryzysowi uchodźczemu w Europie: rola Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych” (JOIN(2015)0040),
- uwzględniając decyzję Komisji w sprawie utworzenia kryzysowego funduszu powierniczego na rzecz stabilności oraz eliminowania przyczyn migracji nieuregulowanej i wysiedleń w Afryce (C(2015)7293),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zarządzanie kryzysem związanym z uchodźcami: natychmiastowe środki operacyjne, budżetowe i prawne w ramach europejskiego programu w zakresie migracji (COM(2015)0490),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2015 r. zatytułowany „Unijny plan działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów na lata 2015–2020” (COM(2015)0285),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejski program integracji obywateli państw trzecich”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zarządzanie kryzysem związanym z uchodźcami: stan realizacji działań priorytetowych w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji” (COM(2015)0510),
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na szczycie w czerwcu 2014 r., na nadzwyczajnym szczycie w dniu 23 kwietnia 2015 r., na szczycie w dniach 25–26 czerwca 2015 r., podczas nieformalnego posiedzenia szefów państw i rządów UE w sprawie migracji w dniu 23 września 2015 r., a także na szczycie w dniu 15 października 2015 r. oraz na posiedzeniach w dniach 17–18 grudnia 2015 r. i 18–19 lutego 2016 r.,
- uwzględniając konkluzje w sprawie bezpiecznych krajów pochodzenia przyjęte przez Radę podczas szczytu w dniu 20 lipca 2015 r., w sprawie migracji przyjęte w dniu 20 lipca 2015 r., w sprawie przyszłości polityki powrotowej przyjęte w dniu 8 października 2015 r., w sprawie migracji przyjęte w dniu 12 października 2015 r., w sprawie środków na rzecz radzenia sobie z kryzysem uchodźczym i migracyjnym przyjęte w dniu 9 listopada 2015 r. oraz w sprawie bezpieczeństwa przyjęte w dniu 4 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje przyjęte na posiedzeniu przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w dniu 20 lipca 2015 r. w sprawie przesiedlenia – za pomocą wielostronnych i krajowych systemów – 20 000 osób w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej,
- uwzględniając wspólny plan działania UE–Turcja z dnia 15 października 2015 r.,

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- uwzględniając oświadczenie z Konferencji wysokiego szczebla poświęconej szlakowi wschodnioróżdziennomorskiemu i szlakowi zachodniobałkańskiemu, przyjęte dnia 8 października 2015 r., a także oświadczenie przywódców przyjęte na posiedzeniu przywódców poświęconemu przepływowi uchodźców szlakiem zachodniobałkańskim w dniu 25 października 2015 r.,
- uwzględniając plan działania oraz deklarację polityczną przyjęte podczas szczytu UE–Afryka w sprawie migracji, który odbył się w Valletcie w dniach 11–12 listopada 2015 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu Komisji i Rady towarzyszące komunikatowi w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r.,
- uwzględniając rezolucję nr 1994 (2014 r.) Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy,
- uwzględniając działania i sprawozdania Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), w szczególności jego sprawozdanie roczne na temat sytuacji w dziedzinie azylu w Unii Europejskiej z 2014 r.,
- uwzględniając art. 33 ust. 1 i 2 Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
- uwzględniając działania, roczne sprawozdania i analizy Agencji Praw Podstawowych, a zwłaszcza analizy dotyczące form poważnego wyzysku pracowników,
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego A w sprawie integracji migrantów i jej wpływu na rynek pracy, badanie Departamentu Tematycznego C dotyczące wdrożenia art. 80 TFUE, nowych podejść, alternatywnych metod i środków dostępu do procedur azylowych dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, poszukiwania nowych dróg ustawodawstwa w dziedzinie migracji pracowników do UE, wsparcia wspólnego europejskiego systemu azylowego i alternatyw dla systemu dublińskiego, współpracy UE z państwami trzecimi w zakresie migracji, a także uwzględniając komunikaty i opracowania Departamentów Tematycznych A i D dotyczące funduszy UE na rzecz polityki migracyjnej i integracji uchodźców: analiza skuteczności i najlepsze praktyki na przyszłość oraz badanie Departamentu Tematycznego DG EXPO na temat migrantów w regionie Morza Śródziemnego: ochrona praw człowieka,
- uwzględniając analizy Europejskiej Sieci Migracyjnej (ESM), a zwłaszcza analizę strategii, praktyk i danych dotyczących małoletnich pozbawionych opieki,
- uwzględniając działania i sprawozdania Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców,
- uwzględniając działania i sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczące praw człowieka w odniesieniu do migrantów,
- uwzględniając działania i sprawozdania Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM),
- uwzględniając działalność i sprawozdania Europejskiej Rady ds. Uchodźców i Wypędzonych,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów w sprawie Europejskiego programu w zakresie migracji, przyjętą podczas 115. sesji plenarnej Komitetu Regionów w dniach 3–4 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając opinie z dnia 10 grudnia 2015 r. Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie Europejskiego programu w zakresie migracji oraz Unijnego planu działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie integracji uchodźców w UE,

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie sytuacji w regionie Morza Śródziemnego oraz potrzeby opracowania całościowego podejścia UE do migracji ⁽¹⁾,
- uwzględniając doświadczenie uzyskane w ramach programu EQUAL i wnioski na przyszłość,
- uwzględniając wspólne podstawowe zasady polityki integracji imigrantów w Unii Europejskiej, przyjęte przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w listopadzie 2004 r., w szczególności zasady nr 3, 5 i 7,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie integracji migrantów, jej wpływu na rynek pracy oraz na zewnętrzny wymiar koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽²⁾,
- uwzględniając przedmiotowe publikacje Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), w szczególności „Indicators of Immigrant Integration 2015: Settling In” [Wskaźniki integracji imigrantów w 2015 r.: Osiedlanie się], „Making Integration Work: Refugees and others in need of protection” [Sukces integracji: Uchodźcy oraz inne osoby wymagające ochrony] oraz „A New Profile of Migrants in the Aftermath of the Recent Economic Crisis” [Nowy profil migrantów w związku z niedawnym kryzysem gospodarczym],
- uwzględniając przedmiotowe publikacje Eurofound, w szczególności „Challenges of policy coordination for third-country nationals” [Wyzwania związane z koordynacją polityki dotyczącej obywateli państw trzecich] oraz „Approaches towards the labour market integration of refugees in the EU” [Strategie dotyczące integracji uchodźców na rynku pracy w UE],
- uwzględniając dokument do dyskusji przygotowany przez personel Międzynarodowego Funduszu Walutowego zatytułowany „The Refugee Surge in Europe: Economic Challenges” [Gwałtowny wzrost liczby uchodźców w Europie: wyzwania gospodarcze],
- uwzględniając sprawozdanie roczne Asylum Information Database za okres 2014–2015 zatytułowane „Common Asylum System at a turning point: Refugees caught in Europe’s solidarity crisis” [Punkt zwrotny w funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego: uchodźcy w siłach kryzysu solidarności europejskiej],
- uwzględniając publikację UNHCR „International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II” [Względy ochrony międzynarodowej w odniesieniu do osób uciekających z Syryjskiej Republiki Arabskiej, aktualizacja II] z dnia 22 października 2013 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie strategii nabywania umiejętności służących zwalczaniu bezrobocia ludzi młodych ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorczości społecznej i innowacji społecznych w zwalczaniu bezrobocia ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie sytuacji uchodźczyń i kobiet ubiegających się o azyl w UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając badanie przeprowadzone przez Departament Tematyczny C Parlamentu w lutym 2016 r. zatytułowane „Female refugees and asylum seekers: the issue of integration” [Uchodźczynie i kobiety ubiegające się o azyl: kwestia integracji],
- uwzględniając konkluzje europejskiego trójstronnego szczytu społecznego z dnia 16 marca 2016 r., w szczególności dokument zatytułowany „Statement of the European Economic and Social Partners on the refugee crisis” [Oświadczenie europejskich partnerów gospodarczych i społecznych w sprawie kryzysu uchodźczego],
- uwzględniając zobowiązania międzynarodowe zawarte w Konwencji z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców oraz Konwencję ONZ o prawach dziecka, a także biorąc pod uwagę podstawowe prawo wszystkich dzieci do bezpłatnej nauki na poziomie podstawowym, niezależnie od płci, rasy i pochodzenia etnicznego lub społecznego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie edukacji dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0105.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 91.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0008.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0320.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0073.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0418.

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0204/2016),
- A. mając na uwadze, że kryzys związany z uchodźcami jest przede wszystkim kryzysem humanitarnym spowodowanym, między innymi, destabilizacją państw w sąsiedztwie UE, który ma również konsekwencje długoterminowe dla rynków pracy i społeczeństwa obywatelskiego i w związku z tym wymaga trwałych i przemyślanych odpowiedzi, aby zagwarantować spójność społeczną na szczeblu lokalnym i udaną integrację nowo przybyłych w naszych społeczeństwach;
- B. mając na uwadze, że konwencja genewska powstała po to, aby chronić europejskich uchodźców po II wojnie światowej, oraz mając na uwadze, że określa ona, kto jest uchodźcą, a poza obowiązkami państw ustanawia także szereg praw uchodźców;
- C. mając na uwadze, że istnieją trzy kategorie prawne osób objętych lub potencjalnie objętych ochroną międzynarodową, tj. osoby o statusie uchodźcy, osoby ubiegające się o azyl i osoby objęte ochroną uzupełniającą; mając na uwadze, że polityka na rzecz włączenia społecznego i polityka integracji na rynku pracy powinny być dostosowane do ich specyficznych potrzeb;
- D. mając na uwadze konieczność przeanalizowania przyczyn kryzysu uchodźczego, aby podjąć skuteczne i natychmiastowe działania; mając ponadto na uwadze, że głównymi przyczynami kryzysu uchodźczego są konflikty i że rozwiązując je można by znacznie zmniejszyć liczbę uchodźców, umożliwiając pozostałym powrót do własnych krajów;
- E. mając na uwadze niespotykaną wcześniej liczbę osób ubiegających się o azyl i uchodźców, jaką odnotowano w Europie w 2014 i 2015 r., oraz mając na uwadze, że wynika ona z trudnej sytuacji humanitarnej w niektórych państwach sąsiadujących z UE; mając na uwadze, że lepszy dostęp do informacji za pośrednictwem nowych technologii mógłby powstrzymać rozwój działalności handlarzy ludźmi i przemytników;
- F. mając na uwadze, że plan działania oraz deklaracja polityczna przyjęte podczas szczytu UE–Afryka w sprawie migracji, który odbył się w Valletcie w dniach 11–12 listopada 2015 r., nie doprowadziły do podjęcia żadnych konkretnych i stanowczych działań;
- G. mając na uwadze, że integracja uchodźców, zarówno w społeczeństwie, jak i na rynku pracy, może zostać osiągnięta tylko dzięki solidarności między wszystkimi państwami członkowskimi i ich obywatelami oraz przy ich wspólnym zaangażowaniu;
- H. mając na uwadze, że do 2020 roku liczba osób w wieku produkcyjnym w UE zmniejszy się o 7,5 miliona; mając na uwadze, że prognozy dotyczące rozwoju potrzeb rynku pracy w UE wskazują na pojawiające się oraz przyszłe braki w określonych obszarach;
- I. mając na uwadze, że integracja zawodowa jest krokiem w kierunku włączenia społecznego;
- J. mając na uwadze, że włączenie społeczne i integracja uchodźców w społeczeństwach przyjmujących, a w szczególności na odnośnych rynkach pracy, to dynamiczny proces dwukierunkowy, a także dwuwymiarowy (obejmujący prawa i obowiązki), oznaczający zarówno wyzwania, jak i szanse, ponieważ włączenie uchodźców wymaga podjęcia uzgodnionych, ale różnych zadań i wysiłków po stronie samych uchodźców, jak również po stronie państw członkowskich, ich administracji lokalnych oraz – w odpowiednich przypadkach – administracji regionalnych i społeczności przyjmujących, jak również wymaga zaangażowania i wsparcia partnerów społecznych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji wolontariackich;
- K. mając na uwadze, że udana integracja wymaga nie tylko włączenia na rynku pracy, ale także dostępu do kursów językowych bezpośrednio po przybyciu, lokali mieszkalnych, kształcenia i szkolenia, ochrony socjalnej i opieki zdrowotnej, w tym wsparcia psychologicznego;
- L. mając na uwadze, że warunki na rynku pracy w państwach przyjmujących są decydującym czynnikiem udanej integracji uchodźców; mając na uwadze, że bezrobocie w UE, w szczególności wśród młodzieży oraz bezrobocie długotrwałe, nadal utrzymuje się na alarmująco wysokim poziomie, a dostosowanie podaży do popytu na rynku pracy stanowi nieustające wyzwanie;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- M. mając na uwadze, że każdy uchodźca i każda uchodźczyni to odrębny człowiek mający inne pochodzenie, wykształcenie, umiejętności i kwalifikacje, inny bagaż doświadczeń zawodowych i prywatnych oraz inne potrzeby, które to czynniki powinny zostać wszystkie wzięte pod uwagę; mając na uwadze, że uchodźcy mogą podejmować i prowadzić działalność gospodarczą, która przynosi korzyści społecznościom przyjmującym;
- N. mając ponadto na uwadze, że 24,4 % ogółu ludności w UE jest zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a prawie 10 % zmagają się z poważną deprawacją materialną;
- O. mając na uwadze, że obywatele państw trzecich muszą przezwyciężyć wiele trudności, aby zdobyte przez nich umiejętności i kwalifikacje mogły zostać uznane; mając na uwadze, że uznanie kwalifikacji zdobytych w państwie trzecim wiąże się ze sprawdzeniem umiejętności;
- P. mając na uwadze, że aby dorośli uchodźcy mogli wejść na rynek pracy, konieczne jest uznawanie ich wykształcenia i kwalifikacji oraz przyjęcie specjalnych przepisów umożliwiających im uzyskanie kwalifikacji akademickich i nabycie konkretnych umiejętności;
- Q. mając na uwadze, że zapewnienie uchodźcom i osobom ubiegającym się o azyl skutecznego dostępu do rynku pracy jest istotne dla przywrócenia ich godności ludzkiej i poczucia własnej wartości oraz jest również opłacalne pod względem kosztów, a także stanowi rozsądne podejście do finansów publicznych, dzięki zmniejszeniu kosztów ponoszonych przez państwa członkowskie i władze lokalne i jednocześnie zapewnieniu uchodźcom możliwości stania się aktywnymi podatnikami;
- R. mając na uwadze, że kobiety i dzieci będące uchodźcami lub osobami ubiegającymi się o azyl mają szczególne potrzeby w zakresie ochrony; podkreślając potrzebę uwzględnienia aspektu płci i ochrony dzieci we wszystkich politykach włączenia społecznego i integracji na rynku pracy;
- S. mając na uwadze, że z danych dostarczonych przez Europol w 2015 r. wynika, iż co najmniej 10 000 dzieci pozbawionych opieki, które przybyły do Europy, zniknęło bez śladu;
- T. mając na uwadze, że przymusowe wysiedlenia, konflikty, przypadki naruszenia praw człowieka i wojny mogą mieć poważny wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne dotkniętych nimi ludzi; mając ponadto na uwadze, że uchodźczynie i kobiety ubiegające się o azyl bardzo często doświadczają przemocy ze względu na płeć;
- U. mając na uwadze, że duża część osób ubiegających się o azyl, które przybyły do Europy, żyje w nieludzkich i niepewnych warunkach i przebywa w obozach bez dostępu do wystarczających zasobów i usług potrzebnych do zaspokojenia podstawowych potrzeb;
- V. mając na uwadze art. 33 ust. 1 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych w 1951 r., który stanowi, że „żadne Umawiające się Państwo nie wydali lub nie zawróci w żaden sposób uchodźcy do granicy terytoriów, gdzie jego życiu lub wolności zagrażałoby niebezpieczeństwo ze względu na jego rasę, religię, obywatelstwo, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne”;
- W. mając na uwadze art. 3 ust. 1 i 2 Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., które stanowią, że „żadne Państwo Strona nie może wydać, zwracać lub wydawać innemu państwu danej osoby, jeżeli istnieją poważne podstawy, by sądzić, że może jej tam grozić stosowanie tortur; [...] właściwe władze uwzględniają wszelkie stosowne okoliczności, w tym, w odpowiednich wypadkach, istnienie w danym państwie stałej praktyki poważnych, jawnych i masowych naruszeń praw człowieka”;
- X. mając na uwadze, że dyskryminacja stanowi jedną z najistotniejszych barier uniemożliwiających ogółowi migrantów pełne uczestnictwo w rynku pracy i społeczeństwie, podobnie jak czynniki językowe, oświatowe i instytucjonalne ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2014/518768/IPOL-EMPL_NT%282014%29518768_EN.pdf

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- Y. mając na uwadze, że wśród osób ubiegających się o azyl i uchodźców, którzy przybyli do UE w 2015 r., połowa należy do grupy wiekowej 18-34 lata, a jedna czwarta to dzieci; mając na uwadze, że dzieci te pochodzą z obszarów ogarniętych konfliktami, gdzie – często przez długi czas – nie było możliwości uczęszczania do szkoły lub była ona ograniczona, lub też z obozów dla uchodźców, gdzie niewiele z nich miało możliwość skorzystania z jakiegokolwiek formy edukacji lub uczęszczania do miejscowych szkół;
- Z. mając na uwadze, że dyrektywa 2003/86/WE stanowi, że w stosunku do łączenia rodzin uchodźców państwa UE nie mogą nakładać wymogów dotyczących minimalnego okresu pobytu na swoim terytorium przed dołączeniem do uchodźców członków ich rodziny;
1. podkreśla, że reakcja UE na tę sytuację musi opierać się na zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, o której mowa w art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także na całościowym podejściu, które uwzględni potrzebę lepszej organizacji bezpiecznych i legalnych kanałów migracji oraz zapewnia pełne poszanowanie obowiązujących przepisów oraz podstawowych praw i wartości europejskich; podkreśla, że zarządzanie napływem uchodźców i osób ubiegających się o azyl wymaga niezwłocznego wprowadzenia stałego mechanizmu relokacji dla wszystkich państw członkowskich;
 2. zauważa wysoki stopień niejednorodności oraz brak jasności w użyciu terminu „uchodźca” w dyskursie publicznym i politycznym; podkreśla znaczenie wyraźnej identyfikacji uchodźców zgodnie z definicją prawną zapisaną w konwencji genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r., zmienioną w Protokole nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r. i w prawodawstwie UE, w szczególności w dyrektywie w sprawie kwalifikowania (2011/95/EU) ⁽¹⁾, jak określono w art. 2 lit. c), d), e), f) i g), a także w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania, jak określono w art. 2 lit. a), b) i c); podkreśla znaczenie wprowadzenia wyraźnego rozróżnienia między uchodźcami a migrantami ekonomicznymi w celu realizacji różnych polityk europejskich;
 3. zwraca uwagę, że osoba kwalifikująca się do ochrony uzupełniającej to obywatel kraju trzeciego lub bezpaństwowiec, który nie kwalifikuje się do otrzymania statusu uchodźcy, ale któremu zagraża jednak cierpienie, tortury lub niehumanitarne lub poniżające traktowanie lub kara, lub też osoba cywilna, która stoi w obliczu poważnego indywidualnego zagrożenia życia wynikającego z masowej przemocy w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych (patrz dyrektywa w sprawie kwalifikowania);
 4. podkreśla znaczące różnice pomiędzy państwami członkowskimi w czasie i warunkach rozpatrywania wniosków o ochronę międzynarodową; podkreśla, że powolne i nadmiernie biurokratyczne procedury mogą negatywnie wpływać na dostęp uchodźców i osób ubiegających się o azyl do edukacji i kształcenia, doradztwa zawodowego i do rynku pracy, na uruchamianie programów UE i programów państw członkowskich i skuteczne oraz skoordynowane wykorzystanie funduszy w tym obszarze, a także w większym stopniu narażać uchodźców i osoby ubiegające się o azyl na pracę nieregulowaną i niepewne formy zatrudnienia; zwraca uwagę na pilną potrzebę ustanowienia wspólnego systemu azylowego, aby poprawić procedury uznawania przy jednoczesnym zapewnieniu uchodźcom i obywatelom europejskim najwyższego poziomu bezpieczeństwa; zaleca podjęcie koniecznych działań mających na celu wsparcie tych państw członkowskich, które ze względu na ich położenie geograficzne są najbardziej zaangażowane w przyjmowanie uchodźców jako kraje pierwszego przybycia; uznaje, że okres obowiązywania udzielonego zezwolenia na pobyt (w szczególności w przypadku osób objętych ochroną uzupełniającą) stanowi przeszkodę w integracji na rynku pracy, jeżeli to zezwolenie obowiązuje jedynie przez stosunkowo krótki czas;
 5. oczekuje również, że poza terytorium UE zostaną przyjęte skuteczne środki mające na celu umożliwienie uprawnionym osobom bezpieczne dotarcie do państw przyjmujących, zarządzanie wnioskami o ochronę międzynarodową oraz powstrzymanie niekontrolowanych przepływów migracyjnych;
 6. podkreśla, że w celu ułatwienia włączenia społecznego i integracji uchodźców na rynku pracy konieczne jest stworzenie podejścia wymagającego odpowiedniego przystosowania i zakładającego współpracę oraz rozwiązanie szeregu poważnych i złożonych kwestii takich jak: wszelkie formy dyskryminacji; bariery językowe, które są pierwszą przeszkodą w integracji; potwierdzanie umiejętności; różne pochodzenie społeczno-gospodarcze i kulturowe oraz różne wykształcenie; mieszkalność; potrzeby zdrowotne, w tym wsparcie psychologiczno-społeczne i związane z urazem psychicznym; łączenie rodzin; oraz wysoki odsetek grup defaworyzowanych wśród uchodźców, w szczególności niepokojąco wysoka liczba dzieci, w tym dzieci pozostających bez opieki, osób niepełnosprawnych, osób starszych i kobiet ⁽²⁾, które to grupy wymagają odpowiedzi dostosowanych do konkretnych problemów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9.

⁽²⁾ http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oced/social-issues-migration-health/making-integration-work-humanitarian-migrants_9789264251236-en

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

7. sprzeciwia się tworzeniu specjalnych rynków pracy dla uchodźców;
8. opowiada się za tym, aby płaca minimalna w poszczególnych państwach obowiązywała również w przypadku uchodźców;
9. przypomina o niezwykle niepokojącej sytuacji kobiet w obozach dla uchodźców w Europie, a zwłaszcza o panujących tam warunkach życia i higieny, które dają podstawy do wprowadzenia nadzwyczajnych środków sanitarnych; podkreśla, że kobiety mają inne niż mężczyźni potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej z uwagi na większy stopień narażenia na liczne zagrożenia, w tym przemoc ze względu na płeć, komplikacje związane ze zdrowiem reprodukcyjnym i bariery kulturowe związane z dostępem do opieki zdrowotnej; w związku z tym wyraża przekonanie, że polityka w tym obszarze nie może być neutralna w odniesieniu do płci;
10. podkreśla znaczenie zróżnicowania działań poprzez ich podział na kryzysowe oraz średnio- i długoterminowe, aby skutecznie sprostać różnym potrzebom;
11. ponownie podkreśla, jak ważne jest uwzględnienie aspektów związanych z płcią od chwili rozpatrywania wniosku o status uchodźcy, a także uwzględnienie potrzeb kobiet, które ubiegają się o ochronę międzynarodową, i specyficznych wyzwań stojących przed kobietami dotyczących włączenia społecznego i integracji na rynku pracy; domaga się niedyskryminującego traktowania mężczyzn i kobiet we wszystkich strategiach politycznych i procedurach dotyczących włączenia społecznego i integracji na rynku pracy, pamiętając, że kobiety częściej niż mężczyźni ponoszą odpowiedzialność za opiekę nad dziećmi oraz starszymi, chorymi i pozostającymi na utrzymaniu członkami rodziny; ponownie podkreśla, że zapewnienie wysokiej jakości i przystępnych cenowo usług z zakresu opieki nad dziećmi i usług opiekuńczych dla innych osób pozostających na utrzymaniu oraz elastyczna organizacja czasu pracy stanowią kluczowe przykłady zapewnienia rodzicom lepszego dostępu do rynków pracy oraz wzmocnienia ich ekonomicznej i społecznej pozycji;
12. podkreśla korzyści płynące z kształcenia w zakresie włączenia społecznego i integracji na rynku pracy; podkreśla znaczenie zagwarantowania wszystkim uchodźcom, a zwłaszcza dziewczętom i kobietom, dostępu do formalnego, nieformalnego i pozaformalnego kształcenia i szkolenia ustawicznego w połączeniu z doświadczeniem zawodowym⁽¹⁾; apeluje ponadto o rzetelne i przejrzyste procedury uznawania kwalifikacji uzyskanych za granicą, poza Unią Europejską;
13. apeluje do państw członkowskich o wspieranie systemu nauki języka, który ściśle wiąże ze sobą wspieranie nauki języka w kontekście ogólnym i zawodowym;
14. podkreśla znaczenie indywidualnego podejścia do integracji opartego na równości szans, ze zwróceniem należytej uwagi na potrzeby różnych grup docelowych i specyficzne wyzwania, jakie przed nimi stoją; podkreśla w związku z tym duże zapotrzebowanie na programy alfabetyzacji;

Wyzwania i szanse

15. uważa, że ułatwienie uchodźcom i osobom ubiegającym się o azyl skutecznego dostępu do mieszkalnictwa, opieki zdrowotnej, edukacji, ochrony socjalnej i rynku pracy, przy jednoczesnym poszanowaniu ich praw podstawowych, oraz nadanie rynkom pracy integracyjnego charakteru na szczeblu lokalnym i krajowym może być istotne dla przywrócenia godności ludzkiej i poczucia własnej wartości tych osób oraz jest również opłacalne pod względem kosztów, ponieważ pozwala uchodźcom na samowystarczalność, zdobycie ekonomicznej niezależności i wniesienie pozytywnego wkładu w społeczeństwo, co jest podstawowym krokiem w kierunku ich udanego włączenia do społeczeństwa, a także stanowi rozsądne podejście do finansów publicznych, ponieważ zmniejsza koszty ponoszone przez państwa członkowskie i władze lokalne oraz pociąga za sobą integrację uchodźców, a równocześnie daje im możliwość stania się aktywnymi podatnikami, co generalnie uznaje się za korzystne dla indywidualnego wzrostu, rozwoju, poczucia własnej wartości, uznania w społeczeństwie tych osób, a także za korzystne dla całego społeczeństwa i wspólnoty; zwraca uwagę, że nie wszyscy uchodźcy przybywający do UE mogą podjąć pracę ze względu na stan zdrowia, wiek lub inne problemy; ponownie podkreśla, że dyrektywa w sprawie kwalifikowania i dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania przewidują prawo dostępu do rynku pracy i kształcenia zawodowego zarówno dla osób ubiegających się o azyl, jak i osób objętych ochroną międzynarodową;

⁽¹⁾ Zob. teksty przyjęte dnia 8.3.2016, P8_TA(2016)0073.

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

16. zwraca się do państw członkowskich, aby pracowały nad wdrażaniem zaleceń dla poszczególnych krajów określanych w ramach europejskiego semestru;

17. podkreśla, że wczesna i nieustanna interwencja ma podstawowe znaczenie dla powodzenia działań mających zapewnić w jak najskuteczniejszy sposób włączenie społeczne i integrację uchodźców na rynku pracy oraz w lokalnych społecznościach, aby ograniczyć w przyszłości ryzyko poczucia izolacji, niedopasowania i braku przynależności; przypomina, że środki wczesnej interwencji mogą obejmować wczesne uczestnictwo przez wolontariat, staże, opiekę pedagogiczną i angażowanie się w życie społeczności lokalnych;

18. uznaje znaczenie działalności społeczeństwa obywatelskiego i organizacji wolontariackich zapewniających wsparcie w zakresie wzmocnienia, integracji i zwiększania odporności wszystkich osób ubiegających się o azyl i uchodźców przed ich wejściem na rynek pracy oraz na etapie ich udziału w rynku pracy; podkreśla, że należy podjąć niezbędne działania w celu odpowiedniego wyszkolenia osób, które dobrowolnie angażują się w proces integracji i kształcenia uchodźców; zauważa znaczenie ustanawiania i budowania sieci społecznych i lokalnych wśród społeczności uchodźców i migrantów oraz z nimi, aby ułatwić ich dostęp do rynku pracy;

19. podkreśla, że warunki na rynku pracy w państwach przyjmujących są jednym z czynników decydujących o trwałej i udanej integracji uchodźców; jest świadom faktu, że uchodźcy są zróżnicowani pod względem wieku, umiejętności i poziomu posiadanej wiedzy; podkreśla, że bezrobocie w UE, w szczególności bezrobocie ludzi młodych i bezrobocie długotrwałe, wciąż utrzymuje się na niepokojącym poziomie w niektórych państwach i regionach oraz że Komisja i państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu priorytetowo traktować strategię polityczną i inwestycje zmierzające do zapewnienia wysokiej jakości miejsc pracy całemu społeczeństwu, ze szczególnym naciskiem na osoby w najtrudniejszej sytuacji i na rozwój gospodarczy; przypomina, że działania mające na celu tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, sprzyjanie aktywnym ryнком pracy i rozwiązywanie problemu bezrobocia muszą być sensowne w kontekście lokalnym, w przeciwnym razie nie będą skuteczne;

20. podkreśla ponadto znaczne rozbieżności pod względem sytuacji społecznej i gospodarczej w obrębie Unii; kładzie nacisk na znaczenie uwzględnienia tych rozbieżności podczas relokacji uchodźców, aby maksymalnie zwiększyć ich szanse na integrację na rynku pracy, gdyż zbyt często pierwsze miejsce, w które zostają relokowani, nie jest miejscem, w którym istnieje możliwość ich integracji na rynku pracy;

21. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby z przyjmowaniem uchodźców szła w parze solidna polityka integracyjna, obejmująca kursy językowe i wprowadzające, umożliwiające wszechstronny wgląd w podstawowe prawa i wartości UE oraz włączenie społeczne; podkreśla, że zdobycie kompetencji językowych odgrywa zasadniczą rolę w udanej integracji uchodźców, a zwłaszcza integracji na rynku pracy; wzywa państwa członkowskie do wymagania od uchodźców, którzy mają szansę uzyskania pozwolenia na pracę i znalezienia pracy w państwie przyjmującym, by odbyli wszechstronne kursy językowe na poziomie ogólnym i w ich specjalizacji zawodowej, oraz do oferowania im takich kursów; jest zdania, że nauka języka powinna się odbywać już w hotspotach i w ośrodkach recepcyjnych;

22. podkreśla potrzebę wczesnej, sprawiedliwej, przejrzystej i bezpłatnej oceny umiejętności formalnych i nieformalnych uchodźców i osób ubiegających się o azyl, jak również uznawania i walidacji ich kwalifikacji w celu ułatwienia im dostępu do aktywnej polityki zatrudnienia, zwłaszcza za pośrednictwem szkoleń i doradztwa zawodowego, w tym poprzez działania gwarantujące im dostęp do rynku pracy i niedyskryminujące warunki pracy, oraz działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb, co pozwoli na pełne wykorzystanie potencjału tych osób oraz dopasowanie podaży do popytu na rynku pracy w państwach przyjmujących; kładzie w związku z tym nacisk na znaczenie wzmocnienia roli europejskich ram kwalifikacji oraz szybkiego wdrożenia skuteczniejszych systemów uznawania i walidacji kwalifikacji, doświadczenia i umiejętności; zwraca uwagę, że takie skuteczne systemy przyniosą korzyści wszystkim obywatelom UE; podkreśla jednak, że ocena ta w żadnym przypadku nie powinna stanowić procedury dyskryminującej w odniesieniu do kwalifikacji osób ubiegających się o azyl oraz że kwalifikacje i szanse na zatrudnienie nie mogą stanowić kryterium wyboru przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosków o azyl; podkreśla, że dostępne ograniczone zasoby powinny być wykorzystywane rozważnie na terminowe przeprowadzanie procedur azylowych oraz na szybką i skuteczną integrację uchodźców;

23. podkreśla fakt, że wydatki publiczne, obejmujące nadzwyczajne inwestycje we włączenie społeczne oraz działania i programy na rzecz integracji na rynku pracy, mogą mieć pozytywny wpływ na krajowe PKB w perspektywie krótkoterminowej, podczas gdy średnio- lub długoterminowy wpływ na finanse publiczne będzie zależeć od skuteczności tych środków;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

24. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o uwzględnieniu przy ocenie możliwych czasowych odstępstw od wymogów paktu stabilności i wzrostu⁽¹⁾ wpływu tego niespotykanego napływu uchodźców na budżet, związane z nadzwyczajnymi wydatkami państw członkowskich w ramach części zapobiegawczej i naprawczej paktu stabilności i wzrostu;

25. podkreśla, że główne fundusze UE dostępne na włączenie społeczne i integrację na rynku pracy, w szczególności Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym, mają różne cele, grupy docelowe i sposoby zarządzania na szczeblu państw członkowskich; podkreśla, że te fundusze wspierają ukierunkowane inicjatywy mające na celu doskonalenie znajomości języka i umiejętności zawodowych, sprzyjanie dostępowi do usług i do rynku pracy oraz wspieranie kampanii uświadamiających skierowanych zarówno do społeczności przyjmujących, jak i do migrantów; przypomina o znaczeniu wykorzystywania funduszy integracyjnych na realne środki integracji oraz przypomina państwom członkowskim, jak ważne jest stosowanie zasady partnerstwa, w trosce o zapewnienie skutecznego i bardziej skoordynowanego wykorzystania tych funduszy; przypomina jednak, że cel integracji uchodźców na rynku pracy musi przełożyć się na fakt przypisywania większego znaczenia Europejskiemu Funduszowi Społecznemu;

26. podkreśla – jako że fundusze te są niewystarczające – potrzebę większych inwestycji publicznych i dodatkowych zasobów, aby w pierwszej kolejności zapewnić władzom lokalnym, partnerom społecznym, podmiotom społecznym i gospodarczym, społeczeństwu obywatelskiemu i organizacjom wolontariackim bezpośrednie wsparcie finansowe na środki ukierunkowane na ułatwienie szybkiej integracji uchodźców i osób ubiegających się o azyl w społeczeństwie i na rynku pracy, również w celu uniknięcia napięć społecznych, zwłaszcza tam, gdzie stopa bezrobocia jest najwyższa;

27. uznaje starania Komisji służące uproszczeniu dostępnych instrumentów finansowania i zwiększeniu synergii między nimi; podkreśla jednak potrzebę dalszego zwiększania dostępności, komplementarności i przejrzystości tych funduszy, aby wzmocnić zdolności państw członkowskich w zakresie przyjmowania oraz integracji uchodźców i osób ubiegających się o azyl;

28. podkreśla w związku z tym, że Fundusz Azylu, Migracji i Integracji wyczerpał swoje dostępne zasoby finansowe; dlatego też nalega na podtrzymanie istnienia tego funduszu w ramach przeglądu wieloletnich ram finansowych;

29. podkreśla fakt, że przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych i środków w zakresie włączenia społecznego i integracji należy zawsze przestrzegać zasad równego traktowania, niedyskryminacji, równych szans i równouprawnienia płci;

30. podkreśla ponadto, że środki sprzyjające integracji i włączeniu skierowane do uchodźców i osób ubiegających się o azyl nie powinny czerpać z funduszy przeznaczonych na programy skierowane do innych grup defaworyzowanych, lecz że bezwzględnie wymagają one dodatkowych inwestycji społecznych odzwierciedlających zapotrzebowanie na te dodatkowe środki; podkreśla ponadto, że dostępne fundusze UE powinny być wydawane w efektywniejszy i skuteczniejszy sposób; apeluje do Komisji o uwzględnienie danych dotyczących rynku pracy i sytuacji społecznej w toku opracowywania polityki integracji, aby zadbać o to, by proces integracji nie pogarszał sytuacji społecznej i gospodarczej w regionach przyjmujących;

31. w związku z tym wzywa Komisję, aby podczas przeglądu wieloletnich ram finansowych rozważyła przeznaczenie co najmniej 25 % budżetu polityki spójności na EFS w celu zapewnienia stosownych środków finansowych na integrację na rynku pracy na dłuższy okres; wzywa Radę, aby podczas mającego nastąpić przeglądu wieloletnich ram finansowych dostosowała górne limity całkowitych przydzielonych środków i środków w poszczególnych działach w celu uwzględnienia wyzwań wewnętrznych i zewnętrznych związanych z kryzysem uchodźczym oraz w celu dostosowania ich do potrzeb tych państw członkowskich, które stoją przed największymi wyzwaniami związanymi z integracją⁽²⁾;

32. zwraca uwagę, że w celu zapewnienia celowego przyznawania środków w ramach EFS państwa członkowskie powinny w razie potrzeby dostosować powiązane krajowe przepisy, aby zagwarantować traktowanie osób ubiegających się o azyl na równi z obywatelami UE i obywatelami państw trzecich mającymi dostęp do rynku pracy;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-6067_pl.htm

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/news/pl/news-room/20131118IPR25534/Pos%C5%82owie-przyjmuj%C4%85-now%C4%85-polityk%C4%99-sp%C3%B3jno%C5%9Bci-%E2%82%AC325-mld-inwestycji-w-regiony-UE>

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

Pomyślny przebieg integracji

33. podkreśla konieczność ścisłej korelacji między wszystkimi aktami ustawodawczymi tworzącymi Europejski program w zakresie migracji ⁽¹⁾ w celu zapewnienia dobrego zarządzania ogółem uchodźców i migrantów;

34. zwraca uwagę na kluczowe znaczenie uczestnictwa wszystkich podmiotów zaangażowanych społecznie i proponuje w związku z tym, by wzmocnić wymianę najlepszych praktyk w odniesieniu do środków na rzecz integracji przy jednoczesnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w tym zakresie; podkreśla, że środki na rzecz integracji wszystkich legalnie przebywających obywateli państw trzecich powinny propagować włączenie społeczne, a nie izolację; zauważa, że kluczową rolę w procesie integracji mają do odegrania władze lokalne i regionalne, w tym miasta;

35. jest głęboko przekonany, że integracja uchodźców na rynku pracy będzie trudna bez aktywnego i szerokiego wsparcia mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w UE; jest zdania, że odpowiednie organy w państwach członkowskich powinny udzielać małym i średnim przedsiębiorstwom kompleksowego i dopasowanego do potrzeb wsparcia i doradztwa w zakresie integracji uchodźców na rynku pracy;

36. popiera starania Komisji służące zaktualizowaniu Europejskiego programu w zakresie migracji, w szczególności za pomocą przeglądu rozporządzenia Dublin III, aby zwiększyć solidarność, podział odpowiedzialności i harmonizację norm ochrony wśród państw członkowskich; podkreśla pozytywny wpływ, jaki miałyby mobilność uchodźców na zaradzenie niedoborom i na zaspokojenie potrzeb rynku pracy oraz na włączenie uchodźców w rynek pracy, łącznie z takimi aspektami jak zachęcanie państw członkowskich do zezwalania na łączenie rodzin; podkreśla konieczność dalszych starań na rzecz utworzenia prawdziwie jednolitego europejskiego systemu azyłowego oraz kompleksowej i trwałej strategii w dziedzinie legalnej migracji w UE, która sprostana potrzebom rynku pracy w zakresie umiejętności i w której główną rolę będzie odgrywać polityka włączenia społecznego i aktywnej integracji;

37. ubolewa nad tym, że Komisja musiała przyjąć 40 decyzji o wszczęciu postępowania o uchybieniu zobowiązaniom przeciwko wielu państwom członkowskim z powodu niewdrożenia przez nie głównych strategii w ramach wspólnego europejskiego systemu azyłowego, przy czym do 19 państw członkowskich wystosowała wezwania do usunięcia uchybienia z powodu niepowiadomienia o środkach transpozycji dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania, w której ustanowiono podstawowe normy dotyczące takich kwestii jak dostęp do zatrudnienia, kształcenie zawodowe, nauka szkolna i kształcenie małych dzieci, wyżywienie, mieszkalnictwo, opieka zdrowotna, opieka lekarska i psychologiczna oraz postanowienia dotyczące osób w szczególnie trudnej sytuacji; zdecydowanie uważa, że Komisja powinna zrobić więcej, aby zapewnić pełne i skuteczne wdrożenie obowiązujących zasad; wzywa państwa członkowskie do naprawienia tej sytuacji w poszanowaniu norm w zakresie praw człowieka oraz europejskich zasad solidarności, sprawiedliwego podziału odpowiedzialności i lojalnej współpracy, zgodnie z postanowieniami traktatów;

38. odnotowuje stwierdzenie przewodniczącego Junckera ⁽²⁾ w orędziu z 2015 r. o stanie Unii, którym dał wyraz swojemu poparciu dla zapewniania osobom ubiegającym się o azyl dostępu do rynku pracy w trakcie rozpatrywania złożonych przez nich wniosków; ubolewa jednak nad brakiem determinacji ze strony Komisji w realizowaniu podjętych decyzji; wyraża zaniepokojenie decyzją niektórych państw członkowskich o zamknięciu granic wewnętrznych i wprowadzeniu czasowych kontroli, zagrażających swobodzie przemieszczania się wewnątrz strefy Schengen;

39. ubolewa nad tym, że porozumienie państw członkowskich w sprawie rozmieszczenia uchodźców zawarte we wrześniu 2015 r. nie jest realizowane w sposób zadowalający; podkreśla, że większość państw członkowskich nie stosuje się do zobowiązań dotyczących przyjęcia określonych kwot uchodźców; nalega, by Komisja i państwa członkowskie realizowały porozumienia najszybciej, jak to możliwe, i by usprawniły procesy przyjmowania i rozlokowywania uchodźców;

40. podkreśla, że długotrwałe rozpatrywanie wniosków o ochronę międzynarodową oraz brak rejestracji osób ubiegających się o azyl w chwili ich przybycia nie tylko utrudniają terminowy i legalny dostęp uchodźców i osób ubiegających się o azyl do rynku pracy, lecz również sprzyjają rozwojowi praktyk z zakresu pracy nierejestrowanej i wszelkich form wyzysku; podkreśla konieczność wspierania tych państw członkowskich, na których spoczywa główny ciężar zarządzania rejestracją osób ubiegających się o azyl;

⁽¹⁾ COM(2015)0240.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/avservices/video/player.cfm?ref=I107934>

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

41. podkreśla, że wszystkim ofiarom wyzysku i dyskryminacji należy zapewnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości i ochrony; podkreśla wielką wagę działalności prowadzonej przez partnerów społecznych, społeczeństwo obywatelskie, władze lokalne, podmioty gospodarcze i społeczne oraz organizacje wolontariackie docierające do tych pracowników i udzielające im informacji – zwłaszcza na temat ich praw i obowiązków oraz przysługującej im ochrony – a także udzielające potrzebnego im wsparcia, również z uwzględnieniem ewentualnego tymczasowego charakteru pobytu uchodźców;

42. podkreśla, jak ważne jest unikanie tworzenia gett w trosce o zapewnienie skutecznej integracji uchodźców w społeczeństwie;

43. przyjmuje z zadowoleniem wprowadzenie narzędzia do tworzenia profilu umiejętności obywateli państw trzecich (ang. „Skills Profile Tool”) w ramach przedstawionego przez Komisję „Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności”, służącego wzmocnieniu wczesnego określania i dokumentowania umiejętności i kwalifikacji obywateli państw trzecich, stworzenie przewodnika po najlepszych praktykach w celu wsparcia integracji na rynku pracy w państwach członkowskich oraz udoskonalenie e-uczenia się języków obcych przez nowo przybyłych uchodźców i azylantów za pośrednictwem internetowych kursów językowych w ramach programu Erasmus+;

44. przyjmuje z zadowoleniem „Plan działania na rzecz integracji obywateli państw trzecich”, w którym poruszono kwestię środków poprzedzających wyjazd i przybycie oraz sprawy związane z edukacją, zatrudnieniem i szkoleniem zawodowym, dostępem do podstawowych usług, aktywnym uczestnictwem i integracją społeczną;

Zalecenia i wzorcowe rozwiązania

45. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia szybkiej i pełnej integracji na rynku pracy i włączenia społecznego uchodźców zgodnie z zasadą równego traktowania, z prawem unijnym i krajowym oraz odpowiednio do sytuacji na krajowym rynku pracy, oraz do informowania ich o tym, a także do umożliwienia im dostępu do usług publicznych, w szczególności dostępu do mieszkań, opieki zdrowotnej i ochrony socjalnej, kursów integracji, modułów nauki języka oraz innych środków w zakresie kształcenia i szkolenia;

46. wzywa Komisję, aby rozważyła ukierunkowany przegląd dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania w celu zapewnienia osobom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej dostępu do rynku pracy możliwie jak najszybciej po złożeniu przez nie wniosku; apeluje do Komisji o sprzyjanie pozytywnej konwergencji standardów ochrony socjalnej oraz szybkiemu wydawaniu pozwoleń na pracę w państwach członkowskich;

47. apeluje do Komisji o zintensyfikowanie wysiłków mających na celu zapewnienie uchodźcom i osobom ubiegającym się o azyl skutecznego dostępu do rynku pracy, w szczególności przez sprawdzenie, czy państwa członkowskie nie nakładają zbyt restrykcyjnych warunków dostępu do zatrudnienia, które w nieuzasadnionym stopniu utrudniałyby dostęp do zatrudnienia; wzywa ponadto państwa członkowskie do zredukowania formalności administracyjnych, aby ułatwić wejście na rynek pracy osobom mającym szansę na zatrudnienie; przypomina, że działania te nie tylko służą integracji uchodźców, lecz również, w bardziej ogólnym ujęciu, przynoszą korzyści wszystkim obywatelom UE;

48. zachęca państwa członkowskie do skrócenia terminów rozpatrywania wniosków o ochronę międzynarodową w poszanowaniu praw osób zainteresowanych i bez uszczerbku dla jakości procesu podejmowania decyzji, do oceny poziomów wykształcenia i kwalifikacji już w ośrodkach pierwszego przyjęcia, a w konsekwencji zwielokrotnienia w sposób bardziej ukierunkowany środków wczesnej interwencji, w szczególności takich jak szkolenia językowe, ocena umiejętności i kursy integracji obywatelskiej, w tym kursów dotyczących podstawowych praw i wartości europejskich oraz kultury europejskiej, w szczególności osobom ubiegającym się o azyl, które mają duże szanse na uzyskanie ochrony międzynarodowej, i domaga się zapewnienia równego dostępu do tych środków; wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich przez konkretne i skuteczne działania umożliwiające usprawnienie procedury rozpatrywania wniosków;

49. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły uchodźcom i osobom ubiegającym się o azyl wczesny, łatwy i równy dostęp do szkoleń, w tym do staży i przyuczania do zawodu, w celu zapewnienia szybkiej, skutecznej i pełnej integracji w naszych społeczeństwach i na rynku pracy, w tym dzięki wyposażeniu ich w umiejętności niezbędne do budowania nowej przyszłości po ich powrocie do siebie; podkreśla, że powinno to się odbywać w formie inicjatyw podejmowanych wspólnie z sektorem prywatnym, związkami zawodowymi i społeczeństwem obywatelskim; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby uznawały i walidowały posiadane przez uchodźców umiejętności, kompetencje formalne i pozaformalne, talenty i wiedzę fachową, traktując każdy przypadek indywidualnie; przypomina, że pierwszą barierą, którą muszą pokonać uchodźcy, jest bariera językowa; dlatego też zaleca skuteczne działania, które umożliwią nie tylko nauczenie się i rozumienie języka państwa przyjmującego, ale również będą wspierały proces wzajemnego poznawania się przez przedstawicieli różnych kultur, aby zapobiec narastaniu nastrojów rasistowskich i ksenofobicznych;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

50. domaga się utworzenia w obrębie DG EMPL grupy zadaniowej, która najszybciej jak to możliwe opracuje ogólnoeuropejskie standardy dotyczące takich umiejętności miękkich oraz metody ich klasyfikowania;

51. z zadowoleniem przyjmuje rozwiązania zapewniające wielojęzyczne informacje na temat możliwości w zakresie edukacji formalnej i nieformalnej, kształcenia zawodowego, praktyk zawodowych i wolontariatu dla migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl; wzywa zatem do upowszechnienia tego rodzaju usług;

52. podkreśla, że innowacyjne instrumenty oparte na nowych mediach, takie jak media i aplikacje społecznościowe, mogą odgrywać kluczową rolę w ułatwianiu dostępu do usług oraz w wymianie informacji w odniesieniu do rejestracji uchodźców, oceny umiejętności, poszukiwania pracy i kursów nauki języka, a także w udzielaniu bezpośredniej pomocy ludziom potrzebującym; zachęca ponadto państwa członkowskie do tworzenia specjalnych platform i wielojęzycznych portali internetowych służących dostarczaniu spójnych i łatwo dostępnych informacji na temat możliwości uznawania kwalifikacji, istniejących programów integracji oraz właściwych instytucji, przypominając jednocześnie, że każde państwo UE i EOG wyznaczyło krajowy ośrodek ds. uznawalności akademickiej i informacji, który określa sposób porównywania kwalifikacji akademickich; w tym kontekście zachęca państwa członkowskie do wspierania tej usługi;

53. zwraca uwagę na szereg możliwości i modeli kształcenia w państwach członkowskich, a w szczególności na dualny system kształcenia i model szkolenia, który wcale lub prawie wcale nie jest znany w niektórych państwach członkowskich oraz wśród uchodźców i osób ubiegających się o azyl, lecz który dzięki płynnemu przejściu od kształcenia do zatrudnienia może wnieść duży wkład w integrację uchodźców na rynku pracy i w społeczeństwie oraz w ramach którego można również w ukierunkowany sposób kształcić specjalistów w zawodach deficytowych;

54. wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących sposobów, w jakie może odbywać się uznawanie posiadanych przez uchodźców kwalifikacji i umiejętności; zwraca w związku z tym uwagę, że kształcenie i zdobywanie kwalifikacji w krajach pochodzenia uchodźców w wielu przypadkach nie dorównują europejskim standardom; sugeruje Komisji opracowanie zaleceń umożliwiających państwom członkowskim uznawanie umiejętności, kompetencji, talentów i wiedzy fachowej uchodźców w łatwiejszy, szybszy i skuteczniejszy sposób; zwraca w związku z tym uwagę na różnice między rynkami pracy w państwach członkowskich i na różne potrzeby tych rynków oraz ma nadzieję, że dzięki temu zapotrzebowanie na pracowników w określonych dziedzinach będzie zaspokajane szybciej, łatwiej i skuteczniej, a jednocześnie uchodźcy będą się szybciej integrować na rynku pracy;

55. wzywa Komisję, aby rozważyła przegląd dyrektywy w sprawie niebieskiej karty;

56. podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie muszą zintensyfikować wysiłki na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji, ksenofobii i rasizmu, w tym przez poszerzanie wiedzy o przepisach antydyskryminacyjnych, wspieranie działalności władz lokalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i krajowych organów ds. równości, a także zintensyfikować wysiłki na rzecz komunikacji z mediami i obywatelami UE, aby reagować na wszelkie przejawy dezinformacji lub ksenofobii które są sprzeczne z podstawowymi wartościami europejskimi, co w znacznym stopniu przyczyni się do włączenia społecznego uchodźców i do ich akceptacji przez społeczeństwo; zachęca państwa członkowskie do wykorzystywania środków z programu „Prawa, równość i obywatelstwo” na szkolenia w zakresie różnorodności oraz do kształcenia i informowania uchodźców i migrantów wchodzących na rynek pracy o ich prawach pracowniczych, aby uchronić ich od losu ofiar wyzysku lub od wyzyskujących pracodawców; podkreśla, że dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie należy uwzględnić we wszystkich strategiach politycznych w zakresie migracji i integracji;

57. przyjmuje z zadowoleniem wydaną przez partnerów społecznych uczestniczących w trójstronnym szczycie społecznym wspólną deklarację z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie kryzysu uchodźczego, w której potwierdzili oni swoje zaangażowanie i wolę współpracy z rządami i innymi zainteresowanymi stronami, aby opracować i przyjąć strategie polityczne wspierające włączenie społeczne; jest zdania, że partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie są niezastąpionymi pośrednikami odgrywającymi wiodącą rolę we włączaniu uchodźców w rynek pracy i w ogół społeczeństwa; zachęca Komisję do wzmocnienia dialogu z partnerami społecznymi w oparciu o zrównoważoną reprezentację interesów w celu znalezienia nisz na rynku pracy i możliwości zatrudnienia dla uchodźców;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

58. apeluje do państw członkowskich o czerpanie z doświadczeń i praktyk zgromadzonych na szczęblu miast oraz o ułatwianie dzielenia się nimi, aby promować sprzyjające włączeniu rynku pracy dla wszystkich osób zamieszkałych w danym państwie, w tym dla osób korzystających z ochrony międzynarodowej, oraz aby angażować miasta i władze lokalne w opracowywanie i wdrażanie strategii włączenia społecznego i gospodarczego; jest zdania, że potrzebne jest skuteczniejsze partnerstwo między różnymi szczeblami sprawowania rządów i że inicjatywy unijne i krajowe muszą uzupełniać i wzmacniać działania miast, koncentrując się na realnych potrzebach obywateli; uważa, że należy uznawać i eksponować w skutecznej koordynacji z miastami i przy ich udziale dobre praktyki państw członkowskich;

59. uważa za konieczne zapewnienie odpowiednich szkoleń w zakresie prawa pracy i przepisów dotyczących niedyskryminacji uchodźcom, jak również pracownikom administracji publicznej, aby zadbać o to, by uchodźcy nie byli wyzyskiwani w ramach pracy nierejestrowanej i innych form poważnego wyzysku w pracy ani nie byli dyskryminowani w miejscu pracy;

60. apeluje do Komisji o finansowe wspieranie programów transnarodowych zapewniających możliwość przenoszenia i dostosowywania dobrych praktyk – takich jak projekty wzajemnego mentoringu i coachingu, obejmujące wszystkie szczeble sprawowania rządów i różne zainteresowane strony, opracowane i wdrażane przez różne zainteresowane strony na szczęblu UE – oraz wzywa ją do zadbania o ich skuteczne wdrożenie w praktyce;

61. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii oraz nowej dyrektywy w sprawie ofiar przestępstw, a także do zadbania o terminowe prowadzenie dochodzeń i ściganie w odniesieniu do wszelkich przypadków nawoływania do przemocy, w tym przemocy uwarunkowanej płcią oraz przemocy wobec migrantów i osób ubiegających się o azyl, niezależnie od ich statusu pobytowego;

62. zwraca uwagę na coraz częstsze przejawy mowy nienawiści, niechęci do migrantów i przemocy o podłożu ksenofobicznym, zarówno ze strony instytucji, jak i pojedynczych osób;

63. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania działań dyplomatycznych i do podjęcia wszelkich niezbędnych środków gospodarczych i społecznych w celu zapewnienia stabilizacji w krajach pochodzenia uchodźców, aby mogli oni pozostać u siebie lub tam powrócić;

64. domaga się jak najszybszego dokonania realokacji środków finansowych w ramach EFS, Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, EFRR i Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD), aby skuteczniej wesprzeć te państwa członkowskie, które ponoszą główny ciężar kryzysu uchodźczego;

Kultura, edukacja i sport

65. podkreśla pilną potrzebę zapewnienia nieletnim pozbawionym opieki szczególnej ochrony przed wyzyskiem w pracy, przemocą i handlem ludźmi; podkreśla, że potrzebni są opiekunowie oraz specjalne działania, zwłaszcza na rzecz dziewcząt, które często są bardziej podatne na zagrożenia i są bardziej narażone na różne formy wyzysku, handel ludźmi i przemoc seksualną, a także częściej padają ofiarą wykluczenia edukacyjnego;

66. wzywa Komisję do zwiększenia roli kultury, edukacji i szkoleń w działaniach operacyjnych realizowanych w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji; zachęca Komisję do przyjęcia konkretnej strategii politycznej dotyczącej dialogu międzykulturowego;

67. wzywa UE i państwa członkowskie, aby traktowały priorytetowo integrację za pomocą wcześniej ukierunkowanych działań w obszarze edukacji, szkoleń, kultury i sportu, a także wyzwania, z którymi zmagają się społeczeństwa w państwach przyjmujących, związane w szczególności z zagwarantowaniem dzieciom prawa do nauki, niezależnie od ich statusu uchodźcy, zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji ONZ o prawach dziecka, a tym samym traktowały priorytetowo dobro dziecka;

68. podkreśla potrzebę przeprowadzenia – na podstawie ekspertyz, badań i statystyk – wyczerpującej analizy, na podstawie której będzie można wysunąć najkorzystniejsze propozycje inicjatyw i działań politycznych z zamiarem określenia, jak powinna wyglądać strategia kształcenia uchodźców, zwłaszcza w odniesieniu do kształcenia dorosłych, uwzględniająca już posiadane przez nich kwalifikacje;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

69. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa bezpłatna edukacja publiczna, kultura, dialog międzykulturowy i międzyreligijny, edukacja nieformalna i pozaformalna, uczenie się przez całe życie oraz polityka dotycząca młodzieży i sportu we wspieraniu integracji i włączenia społecznego uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Europie, a także rolę okazania przez państwa przyjmujące zrozumienia i solidarności w zwalczaniu rasizmu, ksenofobii i ekstremizmu oraz w przyczynianiu się do budowania bardziej spójnego i integracyjnego społeczeństwa opartego na różnorodności kulturowej, propagowaniu wspólnych wartości europejskich oraz ochronie praw podstawowych; podkreśla potrzebę zapewnienia mediacji kulturowej i językowej, w ramach której uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl poszerzą znajomość języka państwa przyjmującego oraz wiedzę o jego wartościach kulturowych i społecznych;

70. podkreśla ważną rolę sportu jako instrumentu wspierania dialogu społecznego i międzykulturowego sprzyjającego nawiązywaniu pozytywnych więzi między lokalnymi społecznościami a uchodźcami i azylantami oraz zwraca się do instytucji europejskich i państw członkowskich o wdrażanie programów mających na celu integrację społeczną uchodźców poprzez wspólną aktywność kulturalną lub sportową; wspiera zatem inicjatywy podejmowane przez organizacje sportowe oraz zachęca do wymiany najlepszych praktyk między różnymi podmiotami zaangażowanymi w działania sportowe mające na celu integrację społeczną uchodźców;

71. głęboko ubolewa nad obecnym zanikiem sieci kulturalnych ze względu na nową reorientację programu „Kreatywna Europa”;

72. podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznych procedur umożliwiających sprawne przejście z placówek oświatowych dostępnych w obozach dla uchodźców do systemów edukacji państw członkowskich, w których te obozy się znajdują;

73. podkreśla, że państwa członkowskie powinny ułatwiać uczniom i studentom będącym uchodźcami zapisy do szkół na wszystkich poziomach edukacji, i apeluje o intensywniejsze działania na rzecz skutecznego rozmieszczenia uczniów w systemach edukacji państw członkowskich;

74. wzywa UE i państwa członkowskie do stworzenia „korytarzy edukacyjnych” poprzez sprzyjanie umowom z uniwersytetami europejskimi i Unią Uniwersytetów Regionu Śródziemnomorskiego (UNIMED) dotyczącym przyjmowania studentów będących uchodźcami z rejonów ogarniętych konfliktami, aby ułatwić im dostęp do edukacji oraz sprzyjać wzajemnemu wsparciu i wolontariatowi; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podjęte w tym celu przez liczne uniwersytety europejskie i ich partnerów;

75. przyjmuje z zadowoleniem programy europejskie i krajowe oraz prywatne inicjatywy podejmowane przez instytucje niekomercyjne, w ramach których udziela się wsparcia naukowcom będącym migrantami specjalizującym się w naukach ścisłych oraz w innych dziedzinach, oraz zachęca do ich rozwijania i wspierania;

76. wzywa państwa członkowskie, aby w trosce o zapewnienie bezzwłocznego rozpoczęcia procesu integracji zadbały o przygotowanie zrozumiałych praktycznych informacji wstępnych o walorze edukacyjnym w kilku językach;

77. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły dzieciom i młodzieży będącym uchodźcami i azylantami ukierunkowane wsparcie w momencie wkraczania przez nie do systemu szkolnego, na przykład intensywne kursy językowe i ogólne programy wprowadzające, aby umożliwić im jak najszybszy udział w głównych zajęciach; podkreśla konieczność zaspokajania odmiennych potrzeb i reagowania na różne rodzaje trudności doświadczanych przez konkretne grupy, w szczególności nieletnich pozbawionych opieki i dorosłych bez podstawowego wykształcenia;

78. przypomina UE i państwom członkowskim o ich obowiązku zagwarantowania nieletnim, w tym dzieciom będącym uchodźcami, znajdującym się w sytuacjach nadzwyczajnych szczególnej ochrony zgodnie z przepisami międzynarodowymi, a zwłaszcza zagwarantowania im dostępu do szkół i placówek edukacyjnych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ogólnym budżecie UE na pomoc humanitarną na rok 2016 zamierza się docelowo przeznaczyć 4% środków na edukację, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w dalszym ciągu opowiadały się na szczeblu międzynarodowym za zwiększeniem w ramach istniejących programów środków na edukację w sytuacjach nadzwyczajnych w kontekście Światowego Szczytu Humanitarnego, który odbył się w Stambule w maju 2016 r.;

79. zaleca, by dzieciom będącym uchodźcami zapewniać dodatkowe kursy językowe w ich języku ojczystym;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

80. podkreśla, jak ważne jest podjęcie działań wspierających edukację – w szczególności w celu stworzenia odpowiednich placówek w hotspotach i ośrodkach na terytorium UE – które wesprą wysiłki organizacji humanitarnych i pozarządowych już organizujących działalność edukacyjną i inną w obozach dla uchodźców, a także jak ważne jest stworzenie zachęt na rzecz rozwoju placówek edukacyjnych z prawdziwego zdarzenia w obozach dla uchodźców, w tym również w krajach trzecich, i sprzyjanie takiemu rozwojowi;

81. z zadowoleniem przyjmuje nowe zaproszenia do składania wniosków dotyczące projektów kulturalnych, edukacyjnych i sportowych, a także programów mobilności młodzieży, mających na celu dialog międzykulturowy, integrację kulturową i społeczną oraz integrację w ramach programów „Kreatywna Europa” i „Erasmus+”; podkreśla potrzebę wyeliminowania przeszkód i istniejących barier dla wniosków dotyczących projektów ukierunkowanych na integrację uchodźców, a także potrzebę ułatwienia wszystkim dostępu do odnośnych programów;

82. zwraca się do państw członkowskich o wspieranie inicjatyw na rzecz ściślejszej współpracy, spójności polityki i dialogu między organami publicznymi, zainteresowanymi organizacjami pozarządowymi, partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i społecznościami uchodźców, aby zwiększyć wzajemną znajomość i zrozumienie, oraz o dokonanie oceny zapotrzebowania na ewentualne dalsze inicjatywy mające na celu zapewnienie równego dostępu do wysokiej jakości edukacji, które umożliwiłyby integrację migrantów i uchodźców w przyjaznym środowisku edukacyjnym;

83. podkreśla istotną rolę nauczycieli w integracji dzieci i młodzieży będących uchodźcami lub migrantami w systemie edukacji, a także podkreśla zapotrzebowanie na wyspecjalizowaną kadrę nauczycielską oraz konieczność organizacji zaawansowanych szkoleń dla nauczycieli; w tym kontekście wzywa UE i państwa członkowskie, aby rozważyły stworzenie kanałów współpracy dla nauczycieli, tak by mogli oni wymieniać doświadczenia i najlepsze praktyki oraz wspierać się nawzajem;

84. wzywa państwa członkowskie, by pomogły migrantom, którzy są nauczycielami i wykładowcami, znaleźć zatrudnienie w zawodzie nie tylko po to, aby poprawić ich sytuację, ale również po to, by wykorzystać ich umiejętności i doświadczenie językowe i dydaktyczne w systemie oświaty;

85. popiera pomysł utworzenia zespołów wsparcia dla nauczycieli, których zadaniem byłoby zapewnianie nauczycielom w odpowiednim czasie pomocy w radzeniu sobie z różnymi rodzajami odmienności w klasie, w promowaniu dialogu międzykulturowego oraz w radzeniu sobie w sytuacjach, gdy mają do czynienia z konfliktami lub uczniami zagrożonymi radykalizacją; wzywa ponadto państwa członkowskie do zwiększenia możliwości edukacji politycznej oraz do zaoferowania odpowiednich możliwości dalszych szkoleń i materiałów edukacyjnych, aby za ich pomocą informować o przyczynach uchodźstwa i przeciwdziałać ekstremizmowi;

86. podkreśla, że szkoły odgrywają ogromną rolę w udzielaniu doradztwa oraz zapewnianiu mediacji językowej i kulturowej, w tym w odniesieniu do wartości demokratycznych poprzez programy edukacji i aktywności obywatelskiej, a także w umożliwianiu szybkiej i skutecznej integracji społecznej i kulturowej nie tylko uczniów, ale także ich rodzin;

87. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o zaplanowaniu w ramach planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018 konkretnych działań dotyczących roli kultury, sztuki i dialogu międzykulturowego w integracji migrantów oraz o dokonaniu bilansu dobrych praktyk istniejących w państwach członkowskich;

88. podkreśla, że należy intensywniej wspierać wykorzystywanie sztuki jako narzędzia integracji oraz ułatwiać i zwiększać udział uchodźców w działalności artystycznej;

89. z zadowoleniem przyjmuje ustanowioną przez Komisję nową grupę roboczą ekspertów dotyczącą dialogu międzykulturowego i integracji migrantów i uchodźców poprzez sztukę i dialog⁽¹⁾, która do końca 2017 r. opublikuje podręcznik dobrych praktyk;

⁽¹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14444-2015-INIT/pl/pdf>

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

90. podkreśla znaczenie promowania i dalszego rozwijania aplikacji edukacyjnych, filmów i ćwiczeń, jak również platform edukacyjnych dla uchodźców, aby ułatwić im edukację i szkolenie i je uzupełniać;

o

o o

91. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
